

- בכלל נראה שבקורט בארץ היה לברכה. דלס עצמו אבר שהוא הפיק תועלת.
בושינגטון הוא שומע הציר בנער דבע שעה, העוזר מביא לו
אומר לי משהו, אבל מבלי שירע הישב מהו הענין. הפעם הוא חדר לענינים,
וסיכרו אתו בושינגטון ידע על מה בדובר.

ספרו לי אח"כ שהיה תקלה בביקור אצל הנשיא. משום מה ראה כ.צ. צורך
לנאום לכניו. וחנאום כאילו לא היה מובלת.

בערב יצאתי לכ"ס - לחגיגת היובל. עכתי כנער סבא לפני 46 שנה -
כסלא היה בה אף בית אחד. הקצת היה רבה אלעים (נעטרים או נהמה קער אלף
איש). אחרי הוב הנצומים חזרתי לירושלים.

15.5.53

בא אצלי חבורת בנסויץ. הוע סיפר שהוא "ריהייד" ביחס לעבא. ביקר
בצריסין ובעוד מהנות והסיר בחיבות הצבא - קודם כל בחינה מינוכית.
דיברתי אתו על משיכת כוחות מרע צעירים מאנגליה. לדעתי זה אמרי.
יש הרבה כוחות יהודים באנגליה עכתי. שוחחתי אתו גם על תרגום כפרות העולם.
קרא לי בטם יהודי אחד, מהענין בספרות שאולי יתן כסף למסרת זור
שבו סיר לואיס סטורלינג בלונדון.

- לפני ימים אחדים שנה אלי ריפחין בכנסת "כסס אכ" אחת שבנה בנה"ל
נחשם בצבא כשניסח לגנוב 100 כדורים וגירון להצי שנה.

ההעניינות בדבר - והנה זהו בחור כספסע, בחור חלוצי טרור מלא עשה
חדבר על דעת עצמו ולצרכיו הוא. ביקשתי בהכרח כל המקרים של בגיבות סכוג זה
ומי היו הגונבים. האין "מהחרה" בצבא למטרה זו ?

- אהוד מישור לי רשמי מאנגליה מכעל "מרכה ומנסר" הוא עצום וגורם רב,
בהרבה מישור החיים. ע"י עבודה טובה ודולה ורוחות קטנים, מסכניטים בכל
זאת לחברה 7 מיליון לאחר השלום המסים. יש כמה יהודים עשירים שהיו יכולים
להשקיע כספים בארץ בעסקים קיימים, הם מסתעקים עשירו בהרומות עלובות.
אהוד קוזב בסוף החודש שער האוצר, וסב לנאות מרדכי. ביקשתי לשוחח
אחי לחור על ענין זה.

סיפר לי דוד טענין ומקורד על וניהו בגיל של 40 ההחיל ללמוד במורכונה
חימה ומהקדם באופן יוצא מן הכלל, ויהבן סמלום שנים יומור קורט אל סע
שנים.

- קראתי אה"צ בטייכט כיום 12 במאי באורו של צורציל מפרלמנט על הסוג
בעולם. זה היה באבא באבא גדול של אדם גדול. זו העם הרחוקה שריבר בטון
כזה על ישראל במית הנבחרים הבריטי. צורציל אור בין השאר:

The most important factor in the A.B. is the State of Israel.
Even since the B.L. of 1917 I have been a faithful (!) supporter
of the Zionist cause. I have, of course, had periods of deep pain
when shocking crimes were committed against our officers and men by
extremist factions in this intense and complete Jewish community.
But when I look back over the work they have done in building up
a nation, in reclaiming the desert, and in receiving more than

500000 refugees, hunted by terror from Europe alone I feel it is the duty of Britain to see they get fair play and that the pledges made to them by successive British Governments are fulfilled (cheers).

Fortunately for them they have forced the best army in the Levant and they successfully repulsed the combined attack made upon them by their neighbours and Egypt four years ago. It is very important that no peace has been made between them and the Arab States, with whom their fortunes are interwoven. Nothing we shall do in the supply of aircraft to this part of the world will be allowed to place Israel at an unfair disadvantage.

We earnestly hope that the problem of the Arab refugees will receive considerable attention and that the unfortunate and peculiarly untimely kicking which has broken out between Israel and Jordan will be brought to an end with mutual advantage to both sides. - I have a lot to do with the interests and formation of both of those States more than 30 years ago, and I believe they have both great services to render each other by living together as good neighbours. I had hopes very much that King Abdulla and Mr. Weizsaeck, two men whom I know and admired greatly, might have come together, but death had refused one and accusative the other. Still, perseverance and good neighbourliness are not policies with which anyone can find fault. Therefore I hope and trust that the Arab States will come to peace with Israel and I earnestly pray that the great Zionist conception of a home for this historic people, there they live in the land of their ancestors, may eventually receive its full fruition (cheers).

מר Thugh Frazer (שהיה כמלומדי זה יחד עם מרכוס
דיו, טורי) אמר: 'the destruction of our base in the Suez Canal
zone or of the State of Israel would prove an unmitigated
disaster for the U.N.

16.5.53

בא אצלי הקרב חדי. הוא באו כמקור יחזור לבשר דה"מ כמנהג המסדר,
והוא, חדי, יקבור עם גס. עלי קודם לדחות עם אהוד על מקורתו, גם יבוא
בהחילת יוני.

17.5.53, יום א' ג' סיוון

ברתי עם אנכול ספירה תיק המיתות ליוסף. הוא מסכים, אלא הסיוון
שהוא נוסע הקרב לארה"ב הוא טקס לדחות זאת עד סוכו. מיתות כולל ים המלח,
נוסעים, נחוטת, ברזל, אילת, דרכים לאילת. הסקאה "גדולה", השטל, כביש,
מפעל אצ הדשנים.

בינתיים הסכים אנכול סיוסף ימלא מקומו עד סוכו.

בנוגע למלוות בשנה הבאה סבור אש.ול שבמקום מלוות כללי - יסודרו מילויים
למטרות מיוחדות: לחשטל, לעומעט ועוד.

אנכול מסכים שנגביל מסיס הרדיו וע"י כך יובדל מקצוב לקול ישראל.